

LBRIS

We know
books

camelia bădulescu

autopsia unui suflet

prefață de Radu Ionete

Cuprins

Prefață	5
când un gând întâlnește alt gând	11
Adio, azi sau oricând.....	13
Aproape de tine.....	14
Carte poștală.....	15
Când plouă ești cu mine	16
Risipă	17
Ce faci când taci?	19
Cum pot păstra amintirea.....	20
Dacă aș împodobi un brad	21
Despre iubire	22
Despre tine	23
Doar o altă scrisoare.....	24
Drogul teilor.....	25
Flămândă de tine	27
Învăță-mă, lasă-mă	28
Iubesc orașul care te are	29
Îmbrățișarea ta	30
Matematica... de suflet	31
Mă mint frumos.....	32
Perfect imperfect.....	33
Poezia pe care nu o vei citi	34
Poveste de Crăciun	36
Rețetă pentru fericire	38
Te rog.....	39
Toamnă... și-atât.....	40
Tu meriți tot.....	41

Tu trăiești în mine.....	42
Ultima scrisoare.....	43
Vara.....	45
om prin viață	47
Amân.....	49
Dacă Universul ți-ar vorbi.....	50
Dilemă târzie.....	51
Doriște pe nisip	52
Frica n-are sens.....	53
Incomplet.....	55
În așteptarea ta	56
La răsărit	59
Lui Țuculescu (Țucu)	61
Neîmpăcare	63
Om între plus și minus.....	64
Om prin viață.....	65
Ruga.....	67
Strania dorință.....	69
Supărarea sufletului	70
Tăcere	73
copilării	75
Capriciu de primăvară.....	77
Cărări de nuferi.....	79
Cândva	80
Dacă tu ai fi eu.....	81
Despre munte	83
Iarna, Moș... demult	86
Jucărie de copil	91
Peștișorul auriu.....	92
Relație în WhatsApp	95

Adio, azi sau oricând

Sunt pregătită azi, adio să îți spun,
Așa cum am fost ieri sau cum voi fi oricând.
Eu știu că pentru tine nu sunt mai mult de-un fum
Al unui foc de paie care s-a stins, arzând.

Te-am construit din vise, din gânduri și păreri,
Și te-am trăit în mine, mai mult ca în prezent.
Știu prea puțin ce-ți place, ce crezi sau în ce sperii,
Mă mint că îmi ești viață, când tu ești doar absent.

Nu-mi aparții, știu bine, dar nici nu te-am cerut.
Doar te-am răpit, o vreme, sperând ca să trăiesc.
Din gând, eu îți dau drumul, că nu doresc mai mult.
Să mă scufund în dor. Mă doare să doresc.

Îmi ești ca ploaia caldă în zilele de vară
Și sufletul meu trist îl duci spre paradis,
Dar mă opresc aici și poate într-o seară
De-o fi să se întâmple, o să te văd în vis.

Și toate au să fie la fel, n-o să surprindă
Căci ce mi-e viața asta, tot una cu-acel vis,
Iluzia iubirii, văzută ca-n oglindă:
Aceeși ființă dragă, mereu de neatins.

Aproape de tine

Să-ți fiu atât de aproape, Minune...
Ajunsesem să cred că-i nebunesc ideal.
M-am rugat să primesc o fărâmă de bine
Dar, să-ți simt răsuflarea alături, e absolut ireal.

Cum domolește marea a valului furtună
Așa se-așează în mine pacea atunci când mă atingi,
De încă arde-n suflet un foc mocnit, de teamă
C-un singur sărut, tu știi cum să-l stingi.

Sunt fericită și stăruie-n mine
Mirosul trupului și căldura ta,
Nu aș schimba cu nimic nevoia de tine,
O viață s-o duc, de s-ar putea.

Carte poștală

Ți-am dat un semn, azi - noapte, pe la ora două.

Nu e nimica grav, tu nu te speria.

Nu reușeam să dorm, pe cer sta luna nouă

Iar eu muream de dorul tău, privind la ea.

În vastul spațiu în care noi trăim pierduți

Nu știu spre ce reper să îmi îndrept privirea,

În ce simbol să-mi pun dorințele fierbinți

Ca ție să-ți transmit iubirea.

La adăpostul nopții, când somnul tău e lin

Eu te veghez de-aici și îți șoptesc ușor:

Să ai mereu deasupra ta doar cer senin

Și chipul tău să nu cunoască umbra unui nor.

Când plouă ești cu mine

Furtuna se adună în cer și pe pământ
Și-mi tulbură și sufletul firav
Mă-ndeamnă timpul să-i găsec veșmânt
Să-l ocrotesc, de dorul tău, de-a nu cădea bolnav.

Din fulgerul care brăzdează bolta
Îmi fac, în gând, o punte anume către tine.
Cu miile de stropi care inundă holda
Îți strig, prin fiecare, cuvinte de iubire.

În tunet regăsesc puterea-ți de bărbat
Care-mi strivește sânii și-mi răscolește trupul.
Eu sunt a ta. M-abandonez și tac,
M-alint și-ți fac pe plac și-mi place jocul.

Cât ploaia curge încă, în spume și șuvoaie
Mi-e bine adăpostită în stăpânirea ta.
Te simt cum curgi prin mine și corpul mi-e văpaie
Și te-aș păstra acolo, de rău să te feresc, de aș putea.

Când plouă ești cu mine.
Cu tine-am învățat să nu mă tem.
Acuma știu că după norii grei un soare vine.
Speranța o păstrez. Cu toată ființa mea te chem.

Risipă

Gândind la viața mea ciudată
Și stând cu mine mult prea des
M-am luminat și m-am certat, deodată,
Că-s rea și lesne risipesc!

Sunt risipiți toți pașii care
Nu merg spre tine mai curând
Și toate gândurile mele
De nu te am pe tine-n gând.

Și ce risipă de cuvinte
Pe care-aiurea le rostesc,
Dacă din ele nu-ți fac parte
Și nu ajung să îți vorbesc.

Mai risipesc nopțile când
Nu sunt, să stau, să-ți veghez visul
Și zilele ce trec, pe rând,
Fără să pot să îți văd chipul.

Aș vrea s-adun, dar cum să fac?
Destinu-mi scapă printre mâini.
Când cheltui mult, ajungi sărac
Doar Domnul face dintr-o pâine, pâini!

Comoara-n suflet am ascuns
Speranța mea ce încă-i vie.
Pot fi bogată îndeajuns
Dacă trăiesc sperând spre tine.

Ce faci când taci?

Aș vrea să știu ce faci, când taci.

Și dacă unde ești, îți este bine,
Cu oamenii din jur dacă te-mpaci
Și dacă te gândești puțin la mine.

Aș vrea să știu ce faci, când taci.

Ce vise îți animă răsuflarea
Nu pentru că ceva n-ar trebui să faci
Ci pentru că doresc s-ai netedă cărarea.

Aș vrea să știu ce faci, când taci.

Și dacă bucuria te-nconjoară
Sau dimpotrivă, cu regret, constai
Că lumea-i mai degrab-amară.

Aș vrea să știu ce faci, când taci.

Și nu din egoistă supărare
Ci pentru că mi-e dor și-mi placi
Și-aș vrea să ai în viață numai soare.